

og et andet Forslag, vi have havt for med Hensyn til dens Bevarelse, havde nær draget os ind i meget store Bekostninger. Det var nemlig bestemt, at der skulde Tag over Bygningen, for at den iøvrigt, som den var, kunde bruges til Noget, hvortil vi trænge haardt, nemlig et Begravelsescapel for hele Byen. Bekostningerne hertil bleve anslaaede til 30,000 Rd., og Enhver begriber den umaadelige Glæde, hvoraf vi bleve betagne, da vi fik dette at vide; men da vi saae os nærmere for, vilde Taget komme til at koste omtrent 150,000 Rd., og vi slap da Ideen. Vi fik imidlertid derved den Erkjendelse, at Ruinen, naar den ikke bliver tagen bort eller overladt til en eller anden Benyttelse, saaledes at vi blive frie for den, vil hvile paa os som en Trubsel af meget stor Værdi. Naar den ærede Minister vil og kan erklære, at Ruinens Borttagelse ikke vil have nogen Banstælgighed, at Pladsen kan sælges uden Forbehold af, at Ruinen skal konserveres, men saaledes, at den bliver overdragen Vedkommende til fri Naadighed, er det foreliggende Spørgsmaal overordentligt tvivlsomt, og det vilde da maaskee være urigtigt, om Noget stemte for det, men hidtil have vi aldrig kunnet faae nogen Indrømmelse af den Art. Heri ligger en Fare for dem, som frygte for Kunstens Indflydelse, og til dem hører jeg; jeg har en hellig Næbvel for Kunstindflydelsen, siden jeg har seet, hvad der er blevet gjort ved Viborg Kirke, og hvad Indflydelse det har havt paa et lille Land, at denne Ruin bliver staaende, bestandig ventende paa at gøres færdig, men naar vi altsaa ikke kunne have noget sikkert Haab om at blive frie for den, fortjener det foreliggende Spørgsmaal en Undersøgelse fra en anden Side. Det ærede Medlem ligeoverfor (Alberti), og jeg troer ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgfreds (Ville), sagde med Rette, at det var en overordentlig stor Understøttelse, man gav Industrien ved at overlade den denne Plads. Det er fuldkommen vist, at dette er en af de største Understøttelser, der nogenstunde er ydet Industrien her i Landet;

men det er et Spørgsmaal, om det er os, som kjøbe denne Understøttelse dyrt, eller om det er de supponerede Mænd, der interessere sig for denne Sag, som kjøbe Afkomsten til at bygge paa denne Grund dyrt. Mig forekommer det, at dersom Ministeren holder de Vedmende til at gjøre Anlægget saaledes, som det er os beskrevet, paatage de, der gaae ind derpaa, sig en saa stor og bludende Byrde, at Staten, ved at lade dem bygge her, forholdsvis ikke har givet dem saa særdeles Meget, naar man gaacr ud fra, at de ikke kunne sælge Pladsen. Det, man har foreslaaet at ville bygge, troer jeg, man kan beskrive uden Tegning. De fleste af de Herrer ville vide, at Pladsen i det Hele udgjør en stor Firkant, hvis ene Side vender ud til Bredgaden, medens den anden vender ud til Store Kongensgade, og i hvis Midte den store Ruin findes. Det er nu Hensigten at lade denne staae, — hvorledes veed jeg ikke, men den skal, om jeg saa maa sige, være Kernen i hele Anlægget — at bygge en Fløi ud til hver Side, saa bred, som Pladsen er, at lade denne ud imod Bredgaden være fri, men derimod at bygge to Fløie ud imod Store Kongensgade. Dette er altsaa et Byggeforslag, der er saa overordentligt stort, af en saa eiendommelig Art, at det ikke kan tænkes at gaae ud paa andet end en Udskillingsbygning. Jeg indrømmer dog meget gjerne, at det ogsaa kan bruges til Vintertivolier, Blomstehaver og slige Herligheder, og jeg antager, at de, der saae Bygningen, maae finde paa Noget, for at kunne faae Hænderne ud af deres Penge; men at den skulde kunne anvendes til egentlig Privatbrug, er umuligt, og man er ogsaa gaaet ud fra den Forudsætning, at Ministeriet skulde stille sine Betingelser saaledes, at Vedkommende bleve bundne til at anvende den til, hvad der mere maa kaldes offentlig Brug, med Hjemfaldsret til Staten, ifald de vilde gjøre andet Brug af den, saaledes at Staten, som Eier af Grundden, kunde sælge den, naar den nogenstunde kom i den Nødvendighed eller til den Beslutning. Det er den Forudsætning, hvorfra Udvalget er